

"होळी"

फावून शुद्ध पॉलिमोडा होळीकितव साजरा करताना त्या उत्सवाभागे असलेली कथा सर्वांना माहीतच आहे. 'दिरव्य' म्हणून नावाचा हुक राक्षस राजा होता. त्याला सर्वत्र 'दिरव्य' म्हणजे सोनेचे दिसत होते. त्याच्या जीवनाचा उद्देशच मुळी अशा अशा होता. खा, प्या, मजा करा अशा वृत्तीचे राक्षस असतानाच तो स्वतःलाच ईश्वर समजायचा. प्रजेने आपलाच उद्योग उद्योग करवा. आपली आरती आवाळवी होई कायदे त्याने केले. ईश्वराला मानवाच्यांना तो कडक शासन करत असे.

चिरवताना जसे कमळ तसेच त्याच्या घरात प्रसाद सारखा भक्त पूजून जन्मला. त्याच्या जन्माच्या आधी त्याची आई कथाधू नारदाच्या आज्ञेप्रमाणे राखली होती. त्या संस्कारांमुळे प्रसादाचे अंतःकरण भगवद्भक्तीने भरले होते. त्याच्या वडीलांनी त्याचे हृदयपरीवर्तन करण्याचे लुपु प्रयत्न केले, त्याने ते असमर्थ ठरले. मग तर त्याला मारण्याचे प्रयत्न केले, अग्नीने फेकून देणे, कड्यातून ठेकून देणे, उकळत्या तेलाने दळणे इ.

प्रसादाच्या आल्याला होळीकित वरदान होते की तिने जर सद्गुतीच्या माणसाला त्रास दिला नाही तर अग्नी तिला जाळणार नाही. भावाच्या आज्ञेप्रमाणे बघी बघून होळीकित प्रसादाचा भांडीवर घेवून बसायचे कळूठ केले. परीणाम व्हायचा तोच झाला. होळीका जळून अस्म झाली आणि सद्गुतीचा ईश्वरमिष्ट प्रसाद हस्त रक्तेत बाहेर आला. यावरून जगात अल्पसंख्ये का होईना सद्गुतीचे लोक असतात ते प्रभुनिष्ठ असाण्यामुळे असद्गुती त्यांना ग्रासू शकत नाही, असा संदेश होळीचा उत्सव आपल्याला देतो.

द्वारो वर्षापासून आपण होळीचे पूजन यासाठी करतो की, ज्या दिवशी होळीका प्रसादाला घेवून अग्नीमध्ये बसणार होती त्या दिवशी नगरातील सर्व लोकांनी घराघरात अग्नी पुजलीत करून त्याने प्रसादाला जाळू नये यासाठी त्याची प्रार्थना केली होती. अग्नीने लोकांच्या शुद्ध अंतःकरणातील प्रार्थना स्वीकारली आणि अग्नीदिव्यानून पार उतरलेला बाळ प्रसाद गरमिष्ट बनला. घराघरातील अग्नीपूजा कार्यक्रमामध्ये सामुदायिक पूजेत स्पर्शहीन झाली. म्हणूनच

होलीकापूजन हे असद्वृत्तीच्या नाशासाठी तसेच सद्वृत्तीच्या रक्षणासाठी लोकांच्या हृदयाने असलेल्या शुभ भावनांची प्रतीक आहे. आधी म्हणून आपण होळी उत्सवाचे स्वागत करतो. आनंदाच्या वातावरणाने रंगीत बनविलेले लोक पुष्करांनवर रेंवा, गुळसु उधळू लावले. कधींनी धूळ उडवायला सुरवात केली. त्यामुळे धुकवट निर्माण झाली. लहान-मोठे-गरीब-श्रीमंत सर्वांचे पुष्प येवून गालू-गाऊ लागले.

होळीमध्ये केवळ निकामी वस्तू / कचराचे जाळणे पाहिजे असे नव्हे तर मनाचा मळही जाळायला हवा. आजकाल होळीला थोडे विघातक रूप घेऊन येते, सार्वजनिक स्थरातील लोकांच्या संस्कारांचे सामंजस्य बघायला मिळते.

थोडक्यात काय तर होळीचा सण फाळगुळाच्या रंगाने आपले जीवन रंगीत बनवणारा, चसतातही संयमाची दिहाई देणारा, संघानेष्टीचा भावेमा समजवणारा व मनाने/समाजाने असलेल्या असद्वृत्तींना जाळण्याचा संदेश देणारा उत्सव आहे.

सौ. धिजया पुरनबांतम जोशी
मोबा - ९३०८६९५७५१